

[Elisabeth Bruun Olesen]

hensyn til at stå til rådighed i en arbejdsløshedssituation.

Det er rigtigt, at det, der adskiller os, er dels endestationen, dels tidspunktet. Det vil sige, at det i virkeligheden er økonomien, og det er spørgsmålet, om man vil acceptere, at langtidsarbejdsløse eller arbejdsløse, der i det hele taget ikke har kunnet få arbejde efter en uddannelsesydelse, skal ende på et eksistensminimum.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Arbejdsministeren har flere gange slået på, at det ville være særdeles omkostningsfyldt, og at det ville koste, nu var det oppe i flere milliarder kroner, men forslaget går jo ud på, at de, der modtager arbejdsløshedsdagpenge i dag, får ret til at gå på uddannelse, så egentlig vil den eneste merudgift være den udvidelse, der vil ligge i, at der skal flere lærere og flere uddannelsesstilbud til.

Så vil der måske vel nok være et skred i, at der er nogle af dem, der er uddannelsessøgende i øjeblikket, som vil dukke op i systemet, men også her tror jeg, at vi får en benefit på den sag, nemlig i og med at der er en del af de uddannelsessøgende, som vil opgive deres biarbejde og dermed igen bidrage til, at der er nogle, der kommer i arbejde og ud af arbejdsløshedssystemet. Så det er altså ikke de milliarder kroner, som arbejdsministeren taler om.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg mener, det er fuldstændig urealistisk at forestille sig, at man kunne gennemføre dette forslag, uden at det ville få virkning for de personer, som er under uddannelse inden for andre områder, inden for hele SU-området, fordi der automatisk vil komme et krav om uddannelse. Når de uddannelsessøgende i dag kan få nogle og tyve tusinde kroner og de kan se andre få 80.000-100.000 kr. på en uddannelse, så vil alle jo stille krav om uddannelse. I virkeligheden kunne man måske sige, at dette forslag slet ikke skulle være stilet til arbejdsministeren. Det burde måske være stilet til undervisningsministeren og have været et forslag om en generel uddannelsesydelse til alle på 80.000 kr. eller 100.000 kr. Det er faktisk det, der ligger i VS' forslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg kan sige til arbejdsministeren, at forslaget er stilet til arbejdsministeren, fordi det handler om de personer, som er medlem af en arbejdsløhedskasse, og som er blevet dagpengeberettiget, efter at de har opfyldt betingelserne for overhovedet at komme ind i en arbejdsløhedskasse. Det er en begrænsning, men dér har VS så forsøgt at være realistisk. Vi har sagt, det skal gælde de folk, der er kommet ind i dagpengesystemet. Det er de folk, der i en arbejdsløhedssituation vil bruge tiden fornuftigt, vil prøve på at efter- og videreudanne sig, noget, som regeringen ellers i alle mulige andre situationer siger er en god ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om forbud mod arbejdsstandsninger m.v. på sygehuse og plejehjem.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.

(Fremsat 5/12 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Det lovforslag, vi her skal behandle, er en genfremsættelse af et forslag, som folketinget har behandlet to gange tidligere, dels i 1980, dels i 1981, og ved begge lejligheder blev det afvist af alle partier bortset fra fremskridtspartiet selv. Det vil det formentlig også blive